

L'armada invencible del 25-N

L'editorial del mes de desembre

No entrarem en una anàlisi profunda dels resultats de les eleccions del 25 de novembre perquè potser ens hi fariem mal. En tot cas, el que queda clar només observant el percentatge de participació és que un bon nombre de votants que bandejaven el sufragi en els comicis catalans es van mobilitzar per contrarestar el fervor popular independentista. I déu n'hi do de les conseqüències. Però, és clar, en poblacions com Manresa costa fer demostracions de força espanyolistes al marge del vot personal i secret. Es pot votar una opció espanyolista, però vestir-se d'espanyol i fer presència ja és una altra cosa.

Potser per això, a la nostra ciutat i en el conjunt del país, el Partit Popular va demanar reforços. A Madrid, on hi ha un bon planter de seguidors de la religió FAES i de fidels a l'aznarisme. Com si es tractés d'una excursió o una croada, una cinquantena de militants del PP de Boadilla de Monte van desembarcar a la nostra ciutat per fer d'apoderats del 25-N. De seguida, la notícia va córrer per la xarxa i la gent va començar a retratar-los a tots els col·legis com una espècie exòtica exhibida a la Catalunya profunda. Val a dir que la seva presència va generar més urticàries que no pas aplaudiments. Potser per això, l'alcalde de la localitat i diputat a l'Assemblea de Madrid, Antonio González Terol, va acabar denunciant que havia rebut insults durant la seva presència a Manresa. Que voleu que diguem... Si no vols pols, no vagis a l'era. O en boadillenc taurí: Manolete, Manolete, si no sabe paqué te mete.

Il·lustració: Joan Manel Gabarró